

Tothom contra els corruptes

- Economia social i solidària
- Dret a viure amb dignitat
- Volem l'institut
- El rastre de la bombolla

Editorials

ÍNDEX

EDITORIAL.....	3
Quan el govern és el problema Prendre la iniciativa	
EN PORTADA	4
Cap a una economia postcapitalista Les Régies de Quartier: un model de barri del veïnat i per al veïnat El dret a viure amb dignitat	
APROPEM-NOS.....	10
Pla d'Assentaments Irregulars de l'Ajuntament de Barcelona	
EDUCACIÓ.....	11
Volem l'institut!	
PAISATGES URBANS.....	12
Paisatges de la bombolla	
ENTITATS.....	14
Sala Beckett/Obrador	
MEMÒRIA I PATRIMONI.....	16
Recordant el barraquisme	
GENT AMB VEU PRÒPIA.....	18
Per amor a l'art	
PARTICIPA.....	20
L'Associació de Veïns i Veïnes a les xarxes socials	
HISTÒRIES DE BARRI.....	21
Ara toca reinventar-se	
ACTUALITAT.....	22
Pere IV i Oliva Artés La fortor del clavegueram del Poblenou, causes i solucions HUB les Glòries	

Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Rambla del Poblenou 49, 08005 BCN Tel. 933 569 732
 elpoblenou@elpoblenou.cat www.elpoblenou.cat
 Secretaria..... dilluns, dimecres i dijous de 7 a 9 h
 Assessoria urbanística..... dimecres de 7 a 9 h (concertar hora)
 Assessoria jurídica..... dimecres de 7 a 9 h (concertar hora)

Fes-te soci/sòcia

Perquè els problemes del barri surtin a la llum i es resolguin ens cal ser una entitat forta, és per això que la teva aportació és important.

- La nostra entitat està formada de persones com tu, unes no més aporten poc més d'un euro al mes de quota, altres hi dediquen part del seu temps lliure en la defensa del barri. De la manera que sigui, com més serem més força tindrem.
- Rebràs la revista *El Poblenou* a casa i tindràs dret a estar informat i a participar en la vida interna de l'entitat.
- Ser soci/a de la nostra entitat no comporta cap avantatge material: no som una empresa de serveis ni depenem de cap administració. Les quotes de socis són bàsiques per garantir la nostra independència.
- L'única condició per ser soci és que estimis el barri.
- L'únic benefici que tindràs és la satisfacció de contribuir a fer-lo més habitable.

Alta de soci/a

Nom i cognoms:

Adreça:

Població: C.P.:

Telèfon: @ mail:

DNI:

Quota anual: 17 € Quota de suport de €

Domiciliació del pagament a través de la Caixa/banc:

Codi: ENTITAT OFICINA CONTROL NÚM COMP

(Signatura)

Revista *El Poblenou* n.75
març 2012

Edició: Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Equip de Redacció: Salva Clarós, Montse Milà, Joan Maria Soler, Marc Dueñas

Col·laboradors: Elena Marzo, Esther Racionero, Maria Gràcia Larrérgola, Josep M. Navarro Cantero, Clara Roig, Manel Andreu, Marc Andreu, Eva Murgui, Miquel Vera Ligeró

Coordinació: Naia Hernández

Fotografia: Salva Clarós, Pepe Encinas

Portada foto: Salva Clarós

Correcció: Concepció Colomina, Josep Pascual, Marc Dueñas

Disseny gràfic/maquetació: Joan Maria Soler

Impressió: Gràfiques Campàs

Publicitat: Sanjo (697 268 335)

Dipòsit legal: B-48543-97

El Consell de Redacció i l'AVVP no es fan responsables de les opinions expressades en les col·laboracions inserides a la revista, que han de considerar-se com a opinions personals dels sotassignats, tret de l'Editorial i tot allò que està signat com a Redacció.

La revista és de distribució gratuïta i es finança a través de la quota dels socis de l'AVVP i dels espònsors i anunciants (la línia editorial és absolutament independent d'aquestes institucions i empreses).

Quan el govern és el problema

Mentre el món és sacsejat econòmicament, políticament, ambientalment i moralment, i la remor de multituds ressona cada dia pels carrers de les ciutats, el govern, o més ben dit els governs, són els únics que semblen ignorar la naturalesa del que està passant. El 12 de febrer, la súplica de centenars de milers de persones s'escolava al Congrés dels Diputats pacíficament i democràticament en forma d'iniciativa legislativa popular (ILP). Va entrar a l'hemicicle la petició per regular la dació en pagament i acabar amb el drama de centenars de milers de famílies desnonades. A la porta l'esperava el Partit del govern, dalla en mà, per decapitar-la abans de poder ser ni tan sols debatuda en seu parlamentària. El partit Popular havia dit ja dies abans que votaria en contra de l'admissió a tràmit d'aquella ILP, menystenint quasi un milió i mig de persones que amb les seves signatures esperaven veure com a mínim ser preses en consideració.

Poques hores abans de votar per liquidar definitivament a gust i plaer de la banca aquella gosadia legislativa dels ciutadans, als diputats del PP se'ls va congelar l'ànima en conèixer des del mateix escó, a través dels seus *i-phones* i les seves *tablets*, que dues persones més s'acabaven de suïcidar a Mallorca en rebre una ordre de desnonament que els deixaria definitivament sense casa i amb un deute amb la financera de torn que no podrien ja tornar mai més. I van canviar el vot. El que no havia pogut canviar la força de les signatures ho va fer la por. No l'entendiment ni la humanitat d'unes persones, membres del govern però persones a la fi, que havien sigut insensibles a tants altres suïcidis i a tant patiment anterior, sinó la por d'aparèixer l'endemà davant del món, és a dir, a les portades dels diaris, com aquells que passen el corró de la majoria absoluta per sobre els cadàvers dels ciutadans que representen.

La Junta de l'AVVP

Prendre la iniciativa

En la mesura que el poder establert s'allunya de la gent, ja sigui al Congrés dels Diputats fent reformes contra els treballadors i a favor de la banca, amagant la corrupció i perdonant els defraudadors i evasors de capitals; o bé al Parlament de Catalunya a cop de retallada i ocultant també la corrupció; o a l'Ajuntament de Barcelona on l'alcalde s'ha mostrat incapaç de pactar un pla municipal per als anys vinents, la ciutadania ha de prendre la iniciativa per marcar la ruta a seguir.

L'objectiu principal és tornar a fer comunitat, és a dir, tornar a responsabilitzar els ciutadans del seu entorn i del seu esdevenidor.

L'economia s'ha de posar al servei de la comunitat i no al revés. En els anys vinents, els moviments socials hauran de posar en marxa, ja ho estan fent al Poblenou, projectes d'economia social i solidària. I prendre iniciatives sense esperar que algú ho faci en el seu nom. Són moments, aquests, per explorar estratègies de cooperació local entre els diversos agents del territori, sector públic inclòs, però també el sector cultural i ciutadà i els agents econòmics. A *El Poblenou* estarem atents a totes aquestes iniciatives per col·laborar a impulsar-les.

La Junta de l'AVVP

Espònsors:

Cap a una economia postcapitalista

Des de fa anys s'està elaborant i construint a l'Europa Occidental una altra manera de fer economia, de fer empresa, de construir relacions laborals; un altre, diríem, "paradigma", que segurament va començar amb el moviment cooperativista del segle XIX, i que al nostre país es va veure concretat amb el sindicalisme transformador de caire anarcosindicalista, i amb l'impressionant moviment cooperativista que arrenca a finals del segle XIX i es consolida en les primeres dècades del XX... Aquesta experiència fou enfonçada a causa de la guerra "incivil" del 1936-39 i del règim franquista amb el seu aparell hiperrepressiu nacionalcatolicista.

En els darrers anys, podríem dir que ens els darrers 30 anys, a part d'un renovat moviment cooperativista, sorgeixen noves idees i propostes que introdueixen nous conceptes com els d'economia social i solidària, que ens parlen també de participació i democràcia en l'empresa, de valors i ètica en les empreses, de repartir i redistribuir els guanys i beneficis, de tenir cura del personal, de

respectar les necessitats de les persones segons sexe, edat, capacitats...

La Fundació Desenvolupament Comunitari (FDC) s'inscriu en aquest marc ideològic i ètic de l'economia social i solidària, amb totes les contradiccions que comporta sobreviure i compatibilitzar-lo en un context com l'actual. FDC basa el seu treball en el diàleg social transformador, tot col·laborant en les polítiques públiques impulsades des de les administracions públiques, i/o promovent-les amb els seus propis recursos. Així mateix, el treball de FDC s'articula al voltant de la gestió del coneixement, tot innovant i generant idees en aquest terreny de les polítiques públiques.

És amb aquesta voluntat que, treballant de forma col·laborativa amb entitats socials del Poblenou, com l'associació de veïns, Apropem-nos, l'Assemblea Social, i altres, i entitats no específiques del barri com CREANT o IGOP, promovem, en partenariat amb l'associació francesa Régies

Aquesta proposta que s'està elaborant al Poblenou, també s'està promovent en altres barris de Barcelona i altres pobles del país. Al nostre entendre, en aquesta fase en què ens trobem, les Administracions públiques han de jugar un paper significatiu, no subvencionant necessàriament, no "regalant" diners sinó implicant-se de forma concreta i pràctica amb el procés, facilitant el sorgiment d'aquesta economia social i solidària, facilitant l'emprenedoria; reorientant les seves despeses (de l'administració pública) en el manteniment i gestió de l'espai públic i dels equipaments publicociudadans en una perspectiva d'economia solidària. Impedint que les em-

de Quartier, una iniciativa d'economia solidària al Poblenou; una proposta que complementi i innovi l'acció comunitària i el desenvolupament comunitari que des de fa anys s'està duent a terme al Poblenou.

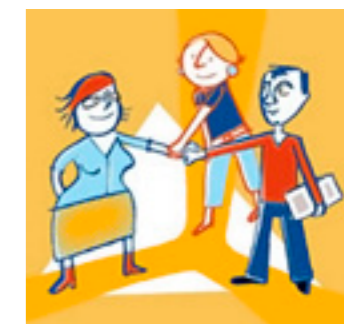
Amb aquesta iniciativa s'intenta focalitzar el major problema que ara per ara ens afecta a tota la població: l'atur, la precarització laboral, l'exclusió social i l'empobriment impressionant de les classes populars.

Impulsant iniciatives i projectes d'economia solidària al Poblenou s'intenta prioritzar l'emprenedoria social i popular d'una nova economia, una economia en mans dels seus treballadors/es que, a part de les reivindicacions, exigències i lluites que cal dur endavant, sigui un projecte real i concret que comporti construir alternatives reals i possibles ja, avui dia, a partir d'una concepció postcapitalista, tot enfrontant els nombrosos reptes que tenim al davant quotidianament.

preses lucratives entrin en aquest terreny i siguin el moviment veïnal i les empreses de l'economia solidària qui gestionin i utilitzin de forma adequada i auditada els diners públics; facilitant també l'economia popular dels "marges", aquella economia que sent submergida ara, podria deixar de ser-ho amb certes facilitats, amb la desburocratització, obrint pas a experiències autogestionades com les dels joves senegalesos que recullen ferralla...

Necessitem una administració pública renovada, amb idees, amb permeabilitat a les propostes i idees ciutadanes, que ens faci costat en aquesta nova etapa, una etapa que ha de tenir com a objectiu prioritari crear ocupació, lluitar contra l'atur, redistribuir riquesa, i garantir necessitats bàsiques com l'habitatge, a partir de l'enorme bossa d'habitatges buits existents.

Josep M. Navarro Cantero

Responsable d'accions comunitàries de la Fundació pel Desenvolupament Comunitari

Les Régies de Quartier: un model de barri del veïnat i per al veïnat

El model francès de les Régies de Quartier proposa la participació del veïnat en l'organització del barri per fomentar la cohesió social i el desenvolupament sostenible

Davant la crisi econòmica que afecta gairebé tots els ciutadans, l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou busca noves propostes que ajudin a desenvolupar l'economia local del barri. Mentre que l'administració municipal està estancada per la falta de pressupost, des de l'associació proposen un canvi en l'aliança entre els ciutadans i els agents del territori. És per això que en busca d'idees, el Poblenou s'ha emmirallat en el projecte francès de les Régies de Quartier (RQ), basat a involucrar i fer participar els veïns en l'organització i gestió del barri. Representants del Comitè d'Enllaç de les RQ (CNLRQ) van venir a la Biblioteca Manuel Arranz per explicar-nos la proposta.

En un context de lluita urbana i sota l'onada progressista del Maig del 68, va sorgir un moviment social en un barri del nord de França. Els veïns es van rebel·lar contra l'Ajuntament i li van reclamar que les reformes socials que s'estaven fent impliquessin més el veïnat. L'Ajuntament, doncs, els va oferir de crear ells mateixos una empresa, però tots sols no van saber sortir-se'n.

Als anys 80 es va tornar a provar, aquest cop, però, en termes de cogestió i ajuntant tots els agents socials: veïns, Ajuntament i arrendataris. A partir del 1983 el model es va anar desenvolupant i expan-

dint a altres ciutats i barris francesos en un context de transformació urbana. Les Régies de Quartier van servir, per sobre de tot, per desenvolupar barris pobres i marginals amb un fort component d'immigrants.

Avui dia, el moviment està implantat en 150 barris i consta de 8.000 membres. El seu èxit es basa en cinc punts. En primer lloc, és un projecte altament arrelat al territori ja que les activitats les duen a terme els veïns i no empreses privades foranes. El territori, però, no ha de sobrepasar els 20.000 habitants perquè si no, el projecte no seria viable. En segon lloc, el consell d'administració ha d'englobar tots els agents territorials de manera que els habitants col·laborin i participin en el projecte. En tercer lloc, la viabilitat econòmica és possible gràcies a la barreja entre activitats competitives en el mercat laboral i activitats de caire social. En quart lloc, el projecte és i està fet per als ciutadans: són els primers beneficiaris dels llocs de treball i dels serveis socials, i són els principals actors de decisió ja que són majoritaris en el consell administratiu. En cinquè i últim lloc, l'associació es basa en un codi ètic, un manifest i un conveni col·lectiu per tal que el projecte es compleixi.

Les activitats que es duen a terme a través de l'associació són molt diverses, i s'engloben en tres grans blocs: activitats per a l'espai públic, d'utilitat social i de mediació i servei als ciutadans. Les activitats per a l'espai públic són aquelles que l'Ajuntament hauria de fer igualment, com ara la recollida de residus, la conservació dels edificis o el manteniment dels parcs. Aquestes gestions s'ofereixen preferentment a empreses del barri, però a les quals se les contracta a preu de mercat. D'altra banda, hi ha les activitats d'utilitat social que no són rendibles, com els horts urbans, els tallers de costura o els cafès i bars associatius, i que serveixen per generar vincle i cohesió social. Per a aquestes activitats s'utilitzen els diners que sobren de les activitats amb viabilitat econòmica. A més a més, des del consell es programen ajudes socials per a les persones en dificultat o marginades de la societat, ajudes que estan cofinançades pels ajuntaments.

Al barri del Poblenou han sorgit propostes per tirar endavant idees semblants. La Flor de Maig, per exemple, és un centre amb molta activitat veïnal del qual emanen diferents iniciatives per millorar el barri. En els seus orígens, La Flor de Maig va ser una cooperativa de consum nascuda el 1890. El 1950, però, va haver de tan-

car per culpa de problemes econòmics sorgits arran de la guerra civil i el règim franquista. El 1978, l'Associació de Veïns va reclamar l'espai deshabitat per a un ateneu, i es va crear així l'Ateneu Popular de la Flor de Maig. A primers del 2012, però, l'Ajuntament de Xavier Trias va decidir unilateralment que el 31 de maig es tancaria, al·legant que l'Ajuntament no podia pagar el lloguer del local. Cinc mesos després del tancament, un grup de joves sota el nom de Plataforma Recuperem la Flor de Maig es va plantar a les portes de l'edifici i va recuperar el local.

Actualment, La Flor de Maig és un espai autogestionat de relació i cohesió veïnal que ofereix projectes molt diversos: punts d'assessorament laboral o per als desnonaments, tallers de cosmètica natural, formatges o paper reciclat, intercanvi de roba, un menjador col·lectiu, etc. Alhora ofereix un espai de reunió a entitats sense sostre, aplega associacions com les cooperatives de consum del barri i fomenta els espais col·lectius i de trobada com l'espai jove o l'hort indignat, des d'on s'organitzen altres activitats.

Clara Roig

RBA PASIÓN POR LA LECTURA

Editoriales líderes en España

Revistas **Lecturas** **EL MUEBLE** **Clara** **Cosas** **eljueves** **Cocina SEMANA**
InStyle **ARQUITECTURA Y DISEÑO** **HABITANIA** **COCINA** **tuBebé** **Patrones** **La casa Hogar**
SPEAKUP **CUERPO MENTE** **HISTORIA** **CASAS, CAMPO** **COCINAS** **Y BARRIOS** **top auto** **VIAJES**
 Coleccionables **El Quijote** **LA ENERGÍA** **Punto Cruz** **El Libro**
 Libros **ARCA** **Integral** **La Magrana** **MOLINO** **CRISTAL** **SERRAS**

Catalana d'Automoció

Santander, 50-56 BCN • 93 498 70 06
Cita prèvia a taller@catalanadautomocio.com

Mecànica, electricitat, carrosseria i pintura

Gran stock de vehicles seminueus

www.catalana-auto.com

Dte. directe de 30 euros a la propera visita

No es retornen diners en metàl·lic si no arriba a l'import

El dret a viure amb dignitat

La principal dificultat que es trobaran les persones que viuen als assentaments, serà aconseguir papers que legalitzin la seva situació. Creiem que aquest és un dret fonamental de tota persona, per poder accedir, en igualtat de condicions que els autòctons, al difícil mercat de treball

Aquest gener, en una setmana, s'han desallotjat tres assentaments al Poblenou, dos al carrer Zamora, i un altre al carrer Sancho de Ávila. Anteriorment, des de setembre, ja se n'havien desallotjat tres més: als carrers Badajoz, Muntanya i Doctor Trueta. Tots, a excepció del de Sancho de Ávila, han estat executats, segons l'Ajuntament, per motius de seguretat. Les conseqüències: prop d'un centenar de persones han quedat al carrer, setze detinguts, deixats en llibertat posteriorment però amb càrrecs, i un retintut al Centre d'Internament d'Estrangers (CIE) de la Zona Franca. A uns se'ls acusa de no tenir papers i s'ha decretat una ordre d'expulsió, i a d'altres, d'ocupació il·legal d'habitatge i desacatament a l'autoritat. Per part dels serveis jurídics de la Xarxa de Suport als Assentaments, s'ha presentat un recurs per la retenció de Yussif al CIE de la Zona Franca, i una querrela criminal per l'actuació dels mossos al carrer Sancho de Ávila.

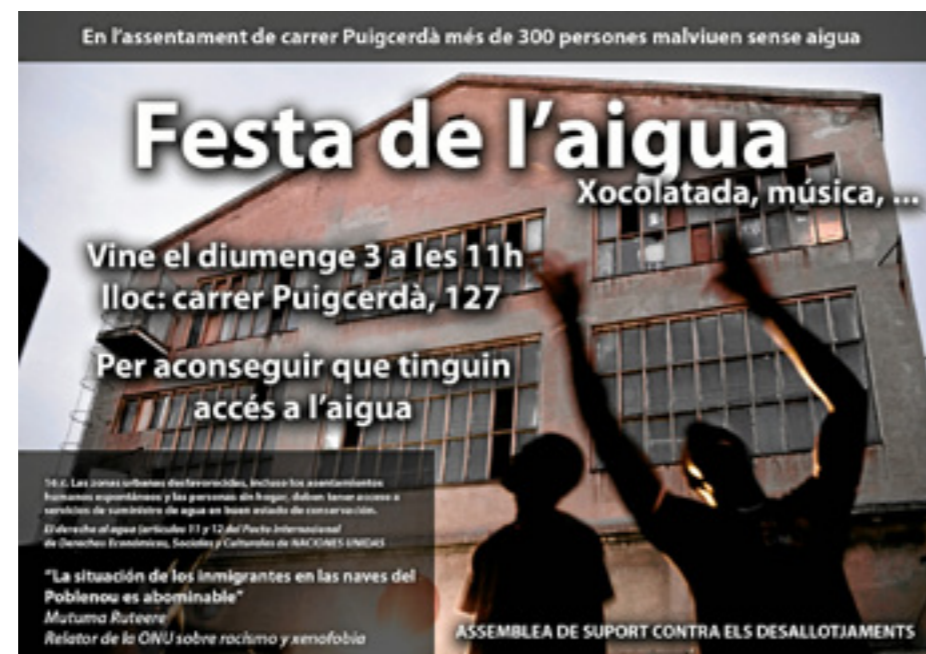
Paral·lelament, i coincidint en el temps, l'Ajuntament fa esforços per vendre les virtuts del Pla d'Assentaments Irregulars de Barcelona, que si alguna cosa ha generat d'entrada és desconfiança entre els afectats.

L'Ajuntament, a través del mateix alcalde, ha manifestat que «no podem tenir persones vivint en situació pre-

cària en naus industrials, i si no es té capacitat per oferir treball i habitatge perquè aquestes persones es puguin integrar, val més que siguin tornades al seu país».

Aquesta opinió ja planteja l'abast del mateix Pla d'Assentaments. L'Ajuntament fa tot el que pot realment?, o hi ha una intenció oculta, basada en

l'expulsió? Davant dels interrogants que plantegen les alternatives del Pla, i tenint en compte que només se'n podran beneficiar els que tinguin papers o possibilitat de tenir-los per la via de l'arrelament, és molt difícil que el Pla sigui atraient per a les persones que pateixen aquesta situació. De què viuran? Com podran enviar diners a la família?

Cartell de la convocatòria per la reivindicació del dret a l'aigua de l'assentament del carrer Puigcerdà

Cada cop creix més la consciència entre entitats i veïns i veïnes del barri, que cal mobilitzar-nos per denunciar la injustícia que s'està fent amb aquestes persones. A l'entorn de l'Assemblea Solidària contra els Desallotjaments, s'agrupen molts d'aquests col·lectius i també persones afectades pel problema. Aquest fet és molt rellevant, perquè és un marc on tots podem conèixer directament la seva problemàtica i compartir amb ells les alternatives per trobar solucions.

En el reguitzell d'accions que s'han portat a terme, no és fàcil aconseguir l'adhesió del veïnat, i si ha estat possible, és pel treball fet prèviament per les entitats i organitzacions que hi donem suport, i també perquè les persones afectades perden la por i opten per donar visibilitat al seu problema.

Ara l'Ajuntament ha endegat un pla d'actuació humanitària a l'assentament de Puigcerdà i ha encarregat a la Creu Roja aquesta feina. El pressupost assignat puja a 250.000 euros, finançats pel programa Incorpora de l'Obra Social "La Caixa". Caldrà anar valorant el grau d'acceptació d'aquesta actuació i els resultats que se n'obtinguin. D'entrada, després de les primeres setmanes d'actuació, per part dels que allí viuen, es veu amb molt escepticisme. No tenen aigua, i malgrat ser aquesta una de les

principals demandes, encara no ha estat atesa. Recentment el Relator de l'ONU sobre racisme i xenofòbia, Mutuma Rutere, va poder visitar aquest assentament, i ha afirmat en una entrevista que: "La situació dels immigrants a les naus del Poblenou és abominable", i insta les autoritats a trobar solucions per als assentaments.

No se'ns escapa que l'objectiu final de tota aquesta operació és eradicar els assentaments de la nostra ciutat, i en aquesta línia, el de Puigcerdà, on viuen prop de 300 persones i n'hi treballen moltes més. Podem coincidir que s'han d'eradicar, però sempre que hi hagi una alternativa viable perquè totes les persones que hi viuen i hi treballen puguin adaptar la seva activitat amb regularitat i legalitat.

La principal dificultat que es trobaran les persones que viuen als assentaments, serà aconseguir papers que legalitzin la seva situació. Creiem que aquest és un dret fonamental de tota persona, per poder accedir, en igualtat de condicions que els autòctons, al difícil mercat de treball. L'Ajuntament al·lega que aquesta qüestió dels papers és

responsabilitat del govern central, però això no és suficient. Caldrà molta voluntat política, perquè les tres administracions, la municipal, l'autonòmica i la del govern central, s'asseguin a parlar-ne, i respectin el dret a viure amb dignitat d'aquestes persones, que són veïns i veïnes nostres, i que no podem deixar sols.

Manel Andreu

L'Ajuntament quantifica 62 assentaments a Barcelona amb un total de 735 persones

Pla d'Assentaments Irregulars de l'Ajuntament de Barcelona

El 18 d'octubre passat l'Ajuntament de Barcelona va presentar en Comissió de Plenari una mesura de govern per posar en marxa el Pla d'Assentaments Irregulars.

El 24 de gener se'ns convoca a una Taula d'Entitats per explicar-nos l'abast d'aquest pla. A la reunió hi assistirem onze entitats. Cal ressaltar que, a part de l'Ajuntament, també hi havia un representant de la Generalitat i un altre de la Subdelegació del Govern.

El document en qüestió consta de quatre apartats. El primer contempla la missió i fites de mandat. Es diu que la voluntat municipal és eradicar els assentaments irregulars i trobar noves vies d'abordatge encaminades a aconseguir un allotjament digne i el sosteniment econòmic adequat. En el segon fa un informe de la situació, i quantifica 62 assentaments a Barcelona amb un total de 735 persones. En el tercer apartat proposa set eixos de treball afectant Organització Municipal, Habitatge, Laboral, Comunicació, Seguretat, Educació i Salut, i Participació. En l'últim apartat, es parla de la creació de l'Oficina del Pla d'Assentaments Irregulars, i de la creació d'un grup de treball polític en què estiguin representats tots els grups municipals.

Algunes consideracions a tenir en compte sobre aquest pla:

- Continua l'ambigüitat en les línies de treball. En l'eix Laboral es diu: "Avançar en el treball conjunt entre immigració i Barcelona Activa per a la creació de programes específics d'inserció/formació", i en el d'Habitatge: "Més fons econòmics per a deutes d'habitatge; increment del Fons d'Habitatge de Llo-

guer Social. Ampliar la cartera d'allotjament social". Podem dir que aquestes línies de treball tenen bones intencions, però els falta concreció, pressupost econòmic i calendari.

- Les entitats hi comptem poc. Només en l'eix de Participació, es diu que s'han realitzat diverses reunions amb algunes entitats, perquè les seves aportacions siguin tingudes en compte a l'hora de proposar vies d'actuació futures. En la Taula d'Entitats, que només hem tingut una reunió, no hi estaven representats els afectats, i va quedar clar que no era una reunió de gestió, sinó consultiva i informativa.

Tenint en compte que les alternatives (feina, habitatge) estan a les beceroles, i que només se'n podran beneficiar els que tinguin papers o es puguin regularitzar, caldrà molta imaginació i voluntat política perquè les alternatives siguin creïbles i acceptades per les persones afectades.

Manel Andreu

Igual que fa 40 anys!

Volem l'institut!

El 1973, ara fa 40 anys, l'Associació de Veïns del Poblenou es va estrenar amb la campanya Volem l'institut! El 1983, deu anys i moltes accions reivindicatives després, el Poblenou va inaugurar l'institut Icària. Avui, amb un barri que ha canviat i crescut molt (en veïnat i en una xarxa educativa pública de qualitat), la involució per les polítiques de retallades ens tornen allí on érem: Volem l'institut!

Aquesta crida a la mobilització és la conclusió de la reunió mantinguda el 14 de febrer entre una no-drida representació de la Plataforma per l'Educació Pública del Poblenou –integrada per l'Associació de Veïns, l'Assemblea Social, la majoria d'AMPA del barri i les direccions de tres escoles i un institut– i el Consorci d'Educació de Barcelona. El gerent d'aquest ens públic format per la Generalitat i l'Ajuntament, Manel Blasco, va admetre que l'arribada a secundària de la nombrosa població del barri escolaritzada a primària requereix dos nous instituts com el recentment inaugurat Quatre Cantons. Però també va deixar clar que no els tindrem.

Segons les informacions donades per Blasco, el curs 2016-2017 "es crearà en mòduls" (és a dir, en barracots, i en un lloc encara per determinar) l'institut Fluvià que, segons els pressupostos de la Generalitat del 2012, ja s'hauria hagut de començar a fer al solar de Pujades-Provençals (adjacent a l'escola Fluvià). No tan sols no hi ha cap data prevista d'inici d'obres, sinó que el Consorci avisa que a Barcelona abans cal construir quatre escoles de primària, també sense data: Can Fabra, Univers, Encants i Maquinista. I Blasco va admetre que, pel que fa a retallades pressupostàries, el 2013 serà "un any fatídic, pitjor que el 2012".

I en el que va titllar del "pitjor any per fer promeses", a banda de barracots només es va comprometre a iniciar les obres de millora de l'escola Marbella, que té greus problemes d'humitats i filtracions.

De cara al curs 2017-2018, el Consorci admet que ni amb els barracots del Fluvià no podrà escolaritzar tota la població del Poblenou en edat de secundària sense un tercer nou institut, planificat des del 2006 i pel qual l'Ajuntament té una reserva de sòl però que avança que la Generalitat tampoc té previsió de fer. Si de cas, l'Administració treballa amb la idea de "redissenyar" alguna escola de primària que es buidi al districte per reconvertir-la en institut. Però sense concretar quina escola i admetent que, al Poblenou, no hi ha previsió que es buidi cap centre de primària. No es garanteix, per tant, la possibilitat de seguir estudiant secundària al barri.

Davant de tot plegat, la Plataforma per l'Educació Pública i l'Associació de Veïns van deixar clar al Consorci que el barri no accepta que l'institut Fluvià comenci el curs 2016-17 en barracots. Per molta crisi que hi hagi, i amb les retallades que ja patim, és inadmissible que, a tres i quatre anys vista, la Generalitat i l'Ajuntament assumeixin descaradament el dèficit de planificació estructural que significa renunciar a construir ja l'edifici del Fluvià i a no planificar el tercer institut necessari al barri, així com no organitzar amb temps les adscripcions de referència entre escoles i instituts i els corresponents projectes i equips educatius. Estem davant d'un greu problema de barri i ens mobilitzarem. Ara, igual que fa 40 anys: Volem els instituts!

Marc Andreu

Paisatges de la bombolla

Una reflexió sobre el present i el futur de les actuacions al Poblenou

La parització del mercat immobiliari per la punxada de la bombolla ha comportat una frenada de l'activitat dels ajuntaments en general. Les inversions en equipaments, infraestructures, transformació urbana... van estar en el passat associades a les plusvàlues generades per la política del "totxo". Aquells ingressos derivats de la transformació o el reciclatge del sòl urbà, que venien engruixits per la forta inflació del mercat immobiliari, van permetre a l'Ajuntament de Barcelona emprendre grans transformacions, a vegades irracionals i desmesurades, com per exemple l'edifici blau del Fòrum, construït amb motiu del Fòrum de les Cultures, amb un cost de més de 100 milions d'euros, que no s'han vist socialment amortitzats per l'escàs ús que ha tingut en els gairebé 10 anys posteriors a la seva construcció. Un altre cas de dispendi injustificat és el Hub de les Glòries, un edifici que ha costat més de 100 milions. El Parc del Centre del Poblenou, un disseny de luxe que va costar més de 20 milions d'euros, quatre vegades més que l'escola primària Fluvià. La construcció prevista d'un zoo marí a prop de la desembocadura del Besòs va ser una altra mala pensada, que per sort no es va arribar a executar. Accions costosíssimes com la reposició d'arena de les platges cada vegada que un tempo-

ral se l'emportava il·lustren també l'alegria amb què s'han estat emprant els recursos públics en el passat. Un altre exemple és el port esportiu del veï municipal de Sant Adrià, avui sense pràcticament activitat. Si no s'hagués malbaratat tant, potser s'haurien fet inversions més útils i sobretot més demanades, com els habitatges de protecció del 22@ o la rehabilitació d'alguns elements clau del patrimoni com Can Ricart. Per fer honor a la veritat, cal reconèixer que no totes les decisions es van prendre amb frivolitat. Per exemple els 180 milions pressupostats per al pla d'infraestructures del 22@ és una inversió modernitzadora i necessària per al desenvolupament econòmic i urbà. A Barcelona no s'ha estirat més el braç que la màniga com en altres ajuntaments, però s'ha actuat d'esquena als ciutadans i s'ha malbaratat.

Dèficit democràtic

En els darrers 20 anys, el desenvolupament de la ciutat s'ha basat en una aliança no explícita de l'Administració pública amb el sector privat. Els ajuntaments han fet de necessaris facilitadors del negoci immobiliari i financer derivat del "totxo". Les plusvàlues recuperades pel sector públic via càrregues urbanístiques, llicències i impostos permetien sufragar grans projectes, alguns més necessaris que altres. En definitiva les empreses i el món financer han manat més que no pas els ciutadans, que a vegades s'han vist fins i tot perjudicats per l'acció municipal esclava d'interessos inconfessables. Per exemple, s'ha exclòs especialment a Barcelona la vivenda pública, una necessitat de primer ordre i que hauria ajudat a equilibrar el mercat immobiliari. Malauradament, en massa ocasions, com ara es va demostrant, els beneficis de les rendes immobiliàries han servit també directament o indirectament

per a finançar alguns partits polítics, si no han acabat a les butxaques d'intermediaris, i càrrecs públics i electes. La indignació dels ciutadans que han vist impotents com el poder públic servia abans interessos particulars és el resultat de la dramàtica rebaixa del llistó democràtic, que ha generat desafecció per la política i desinterès per la cosa pública.

S'està veient com la crisi que patim no és només una fallida del model econòmic i financer, que ha esdevingut, el primer, insostenible; i el segon, tirà, en relació amb les necessitats dels col·lectius humans. La crisi és fruit de la fallida del sistema democràtic, pervertit per grups influents amb interessos particulars que controlen les institucions i dominen a voluntat el poder polític. Els ciutadans no decidim pràcticament res. Els veïns d'un barri no poden escollir el regidor del seu districte. Tampoc poden participar en la decisió de com invertir els pressupostos municipals. De la mateixa manera que se'ns nega el dret a decidir, també ens priven de participar de manera efectiva i decisòria en allò que ens afecta de prop. Una participació real, més democràtica, no hauria permès amb tota probabilitat que s'asfalti la rambla del Poblenou, o que les motos puguin aparcar sobre la vorera.

No es podrà superar la crisi amb l'actual model econòmic i de feble democràcia. La sortida de la crisi depèn en bona mesura que les majories socials recuperin l'acció cooperativa per autogovernar-se, construint noves aliances i interdependències, nous models d'intercanvi, noves fites de comunitat. La ciutadania té un paper decisiu en la transició cap a un altre model de convivència menys tutelat pel sector públic, és dir, més participat i sense subordinacions. Reconquerir la democràcia serà, està sent ja, el gran projecte de les majories socials. No només a través de les urnes, sinó també des de l'acció ciutadana.

Salvador Clarós

Obres massa cares endarrereixen i posen en perill altres edificis inclosos dins del Catàleg de Patrimoni

Sala Beckett/Obrador Sala Beckett/Obrador

“El nostre projecte no és únicament fer teatre, el nostre projecte és ser la casa dels autors de teatre”

Aquesta frase del Toni Casares, director de la Sala Beckett, explica per què necessita ser ambiciós aquest projecte, anar més enllà. És també per això que la Sala Beckett ha evolucionat i crescut des de l'any 1989 per convertir-se en una Fundació, la Sala Beckett/Obrador, que conserva el seu esperit i format originals i dona el protagonisme a la paraula, l'actor i l'espectador. Finalitats fundacionals: promoure la dramàturgia contemporània a Catalunya i al món i estimular la seva evolució permanent, contribuir a consolidar Barcelona com una de les ciutats motor de la dramàturgia contemporània europea i mundial i donar als autors un espai específic propi, identificatiu i reconeixible, una Casa dels autors teatrals. A Barcelona.

L'Ajuntament va cedir la ubicació, l'històric edifici de la cooperativa popular de consum Pau i Justícia, al carrer Pere IV número 228-232 del Poblenou. L'any 2011 es va fer un concurs públic per rehabilitar l'espai i adaptarlo a les necessitats i al pla d'usos proposat per la Sala Beckett i els departaments de cultura de la Generalitat i l'Ajuntament. El Toni Casares ens explica com ha evolucionat tot això.

«El projecte guanyador és perfecte i nosaltres volíem marxar amb la rehabilitació sencera, però actualment no hi ha diners... Així que haurà de ser simplificada, però amb uns mínims. En precari, però bé perquè si no, no es farà. S'ha de poder tenir una sala d'exhibicions en condicions, s'hi han de dedicar certs recursos. Es vol habilitar la part de l'antiga escola, a la segona planta de la nau del carrer Batista. El que farem serà mig desembarcament, no sencer. L'espai d'exhibició d'espectacles es queda a Gràcia i l'Obrador anirà al Poblenou.»

La Sala Beckett estableix un feed-back amb l'Obrador, un espai de creació, de formació, d'assajos de produccions, un laboratori d'experimentació.

«Més que dos espais, són dos conceptes que s'alimenten l'un a l'altre. Fins ara ens aprofitàvem que l'Obrador estigués al costat de la Sala Beckett, ara ens

costarà més, però intentarem que aquest laboratori sigui alhora un espai de promoció. També serà un bon revulsiu perquè l'Obrador obri ventall i amplii els seus interessos i activitats. Sempre pensant en una formació professional per a professionals, hi haurà oferta de cursos per a la creació teatral i artística general.»

Núñez i Navarro són els propietaris de l'edifici on hi ha la Beckett. El litigi que resta pendent dels tribunals només afecta la sala teatral, el lloguer de la resta ja no el poden assumir. Es tracta d'evitar que es modifiquin les condicions d'arrendament i apugin el lloguer. Mentre s'espera l'habilitació total de la nova seu, potser ja va bé que la justícia continuï anant lenta...

«Aquest estiu, cap al juliol, farem el trasllat de les oficines i l'Obrador al Poblenou. A partir de setembre volem contactar amb antics cooperativistes de la Pau i Justícia, per muntar la inauguració amb testimonis en viu. Els antics membres de la cooperativa ens podrien explicar les seves vivències i experiències. I com que no s'haurà fet la rehabilitació, farem de la necessitat virtut, ja que disposarem del mateix espai que aquella època i tot serà més autèntic...»

El Toni Casares reflexiona sobre l'arribada al Poblenou, que tindrà, com tot, riscos i avantatges. No hi ha cap altre teatre estrictament professional i sempre s'ha dit que no hi ha res millor per a un teatre que hi hagi un altre teatre al cos-

tat. És un barri que ha sofert una transformació urbanística important, hi manquen encara equipaments culturals, però no interessa que es revitalitzi únicament des dels despatxos. La Sala Beckett té el seu públic, a escala urbana el teatre funciona, però el barri està més habituat als esquemes del teatre amateur de tota la vida.

«Es programaran activitats divulgatives per mirar d'acostar els espectadors no especialitzats de la zona: s'ha parlat amb l'Institut Pere IV, també s'ha contactat amb Can Felipa, amb associacions de veïns, amb grups de teatre... S'ha d'intentar que la gent hi participi sense crear falses expectatives. S'ha de distingir entre el teatre amateur i el professional. L'Obrador no és un espai per a espectacles amateur, és una fàbrica de creació escènica i dramàturgia que pot engrescar molta gent a relacionar-se amb la creació teatral des d'un punt de vista més rigorós. Així que l'objectiu és adaptar-se a la personalitat del barri sense perdre la pròpia identitat.»

El Toni Casares afegeix que aquesta fàbrica busca aconseguir que la creació artística sigui nova, actual, contemporània. La Sala Beckett sempre ha treballat teatre de petit format, un tipus d'espectacle que no prioritza decorats ni escenografies, prioritza l'actor, la comunicació directa, tu a tu amb l'espectador. Les produccions no tenen res a veure amb les de gran format. Però hi ha uns mínims econòmics. Quin és el mínim?

«En l'últim espectacle vam posar en marxa “la taquilla a la inversa”. Es paga a la sortida i cadascú decideix quant vol pagar. S'explica als espectadors quins són els costos de producció i com s'ha gestionat tot i els diem “fes el que vulguis, la responsabilitat del preu és teva”. Curiosament, la gent, que no és tan babau ni dolenta com diuen, paga el que considera just i el resultat és molt bo; si fem la mitjana es paga una miqueta més del que costaria una entrada amb descompte, la més habitual, i hem tingut una bona afluència de públic.»

No és la solució, és una mena d'estímul. La pujada de l'IVA i la crisi han provocat una davallada de públic important i el sector teatral busca trobar nous models, però, finalment, el teatre costa el que costa. Així que la Sala Beckett continuarà apostant per oferir un teatre viu, actual, divers, innovador, proper, imaginatiu i crític. Amb compromís i respecte.

«La tessitura actual és la supervivència, aguantar com es pugui. ¿Fins a quin punt es poden rebaixar els pressupostos de sanitat, ensenyament o cultura? Si l'Estat no garanteix aquests serveis a la ciutadania, qui ho farà? Què passa quan es prioritza el pagament dels deutes dels bancs per davant de preservar els drets bàsics de les persones? L'accés a la cultura, acabarà sent per i per als rics?»

Esther Racionero Zamel

GELATERIA FABRICACIÓ PRÒPIA & ARTESANA casa fundada l'any 1912

¡Que qui te lo chate!

EL TIO CHE

Rbla. del Poblenou, 44-46
08005 BCN
Tel. 93 309 18 72
www.eltioche.com

CLINICA DENTAL GLOBE

Dr. José Fco. López Alias

DIAGNÓSTICO + PRESUPUESTO GRATUITO

Rbla. del Poble Nou, 157-159 1ªª
08018 BCN TEL. 93 485 37 93

FARMACIA LOPERENA GIRO

TEL 93 307 15 17

MARIA AGUILÓ / PUJADAS

DERMOFARMÀCIA
FÒRMULES MAGISTRALS
HOMEOPATIA - FITOTERÀPIA
DIETÈTICA - ELIXIRS FLORALS

CLINICA VETERINARIA POBLENOU

TELS. 93 300 8726 - 93 300 6021

CAMÍ ANTIC DE VALÈNCIA 18 • 08005 BCN

HORARI: diïns a divendres, 10-14h i 17-21h / dissabtes, 10-14h

www.centremedicpoblenou.es

CENTRE MÈDIC POBLENOU

CERTIFICATS MÈDICS - PERMIS DE CONDUIR - ARMES - SEGURETAT NÀUTICS - ESPORTIUS - GRUA OFICIALS DE TOTES CLASSES

Llull 175 pral. 2a. (cantonada rambla)
08005 BARCELONA Tel. 93 485 41 77

Villarroya

SABATERS DES DE 1870

Rambla Poblenou, 45
Tel. 93 485 27 90
08005 Barcelona

SI ET VOLS ANUNCIAR, TRUCA AL

697 268 335

ALIMENTACION lombarte

MARIA AGUILÓ, 95 - POBLENOU - TEL. 93 309 18 33

ÓPTICA traver

Cf. Pujades, 194 - Tel. 93 485 22 42 - 08005 Barcelona

francesc creixell

PERRUQUERS

C. Ciutat de Granada, 63 baixos tel. 93 309 50 03 08005 BCN

Recordant el barraquisme

Amb gas natural els vostres plats seran de 5 forquilles

Perquè l'energia que trien els experts en cuina permet una regulació precisa de la temperatura de cocció, és més eficient per a la producció d'escalfor, econòmica, neta i de subministrament continu. Tot allò que us cal perquè els vostres plats siguin de 5 forquilles.

902 333 515
www.gasnaturaldistribucion.com

gasNatural

Costa d'imaginar, però fa només 50 anys unes 100.000 persones vivien en barraques a Barcelona, gairebé el 7% de la població. A la zona central del front marítim del Poblenou, hi havia tres barris de barraques, entre el Bogatell i l'antiga estació de tren, que van sorgir a finals del segle XIX.

Unes cent famílies vivien en casetes situades davant del mur del cementiri, una zona que es va batejar amb el nom de Rere el Cementiri. Eren majoritàriament treballadors de les fàbriques pròximes, que amb el seu esforç van anar millorant el nucli i estaven molt integrats en la vida associativa del Poblenou.

Arran del documental *Barraques. La ciutat oblidada*, els seus directors Alonso Carnicer i Sara Grimal van crear la Comissió Ciutadana per a la Recuperació de la Memòria dels Barris de Barraques, de la qual formen part la historiadora i geògrafa Mercè Tatjer, gent del món veïnal i antics habitants d'aquests barris. "Volem recuperar i honorar la memòria dels habitants

d'aquells barris, que van haver de passar dècades molt dures i que, amb el seu esforç, van tirar endavant i van contribuir a la construcció de la Barcelona d'avui", explica Carnicer.

El fotògraf Pepe Encinas va néixer al Poblenou i és un dels millors cronistes del barri i de la Barcelona de la transició. Enamorat de la ciutat, la vida urbana i les lluites ciutadanes són el tema central de la seva obra: "M'agrada molt el Parc del Poblenou, entre els blocs del passeig Calvell i el mar, perquè és un espai verd amb una vegetació molt mediterrània. Recordo que la via del tren era un obstacle insalvable per arribar a la platja, fastigosament bruta..."

El fotògraf recorda especialment els fums de les fàbriques i l'olor molt peculiar de glucosa al carrer. Encinas ha fotografiat centenars de vegades la zona de barraques de Rere Cementiri. "Era gent amb pocs recursos i amb molta dignitat", assegura. La gent de barraques estava apartada i oblidada, perquè "estaven encaixonats entre la tanca de la via del tren i la tàpia del cementiri, i no molestaven a ningú..."

Al 1989, aquests veïns es van manifestar en contra de la construcció de la Vila Olímpica, que implicava la destrucció del seu barri. Amb la seva mobilització i el suport veïnal, la majoria van aconseguir pisos de protecció social.

Les barraques de Rere Cementiri serien les últimes a desaparèixer, l'any 1990, amb motiu dels Jocs Olímpics del 92. La zona que ocupaven es va convertir en el Passeig Calvell i el tram final del carrer Llacuna.

La Comissió Ciutadana està treballant amb l'Ajuntament de Barcelona per senyalitzar al llarg d'aquest 2013 els diversos llocs de la ciutat on hi va haver barris de barraques. Una placa commemorativa es posarà allà on hi havia el nucli de Rere Cementiri del Poblenou. "Les ciutats les fan els ciutadans i no podem oblidar ni ocultar els errors comesos, cal aprendre i seguir endavant", pensa el fotògraf Pepe Encinas. Després de retratar durant tants anys la seva ciutat i veure la seva increïble transformació, creu que avui Barcelona està de moda, "però no només per la Rambla." "L'esforç de les associacions de veïns i dels arxius històrics dels barris ens fa refrescar la memòria."

Sembla que finalment totes les famílies que van viure en pèssimes condicions i durant tants anys marginades, tindran el seu reconeixement. Perquè viure en una barraca també es ciutat, també és Barcelona i també és vida.

Eva Murgui

Fotos: Pepe Encinas

L'Albert, el Pablo i el Bure són tres nois amb molta empena. Inquiets, amb voluntat de canviar el món cultural. El seu petit granet de sorra s'ha convertit en un gran projecte, l'Associació Ulls Blaus. En el local de l'Associació, al passatge del Caminal, s'hi han pogut fer tot tipus d'activitats. Qualsevol en podia proposar alguna: des d'una jam session fins a un curs de guitarra. Però ara s'han vist obligats a tancar aquest espai, de moment, temporalment.

Comencem. Primer de tot, en què consisteix Ulls Blaus?

Un amic nostre va decidir tancar aquest local i nosaltres vam creure que no podia ser. Volíem continuar i vam pensar: què podem fer? Art. I com ho podem fer? Doncs procurant que sigui com un aparador obert a tothom. És a dir, treure del calaix tot allò relacionat amb l'art que es pogués fer aquí dins. Hi ha molta gent que pinta, que fa música o teatre i no té un lloc. A Barcelona qualsevol activitat cultural és molt cara i nosaltres pretenem obrir la cultura a tota la gent que vulgui. És un lloc obert a l'art, un aparador.

Amb una proposta així suposo que deveu haver tingut una gran acollida.

La millor possible. De fet, tenim moltíssima gent disposada a fer activitats aquí. I el nostre principi inicial és l'autogestió, que siguem capaços d'obrir l'espai a la creació, que sigui accessible a tothom i molt participatiu. Totes les activitats són gratuïtes i els diners que es treuen de la barra serveixen per pagar els actors, músics... Aquest sistema funciona molt bé, senten que formen part del projecte. Nosaltres volíem un format en què la gent s'involucrés directament amb el seu art.

I quant temps fa que la iniciativa està oberta al públic?

Tot just fa un any. Els tres hem anat proposant activitats i tenim molts amics que ens ajuden. A més, comptem amb l'Associació Castells de la Muntanya, de la Barceloneta. Ells van tancar temporalment el seu espai i col·laboren amb nosaltres, organitzant per exemple les jam sessions. Ara mateix estàvem creixent com una gran família.

Per què vau triar precisament el Poblenuou com a punt de trobada de la vostra iniciativa?

Nosaltres treballem aquí. Quasi diríem que hi vivim, perquè hi esmorzem, hi dinem i fins i tot hi sopem (*riu*). Creiem que el barri era un bon lloc perquè no està tan saturat com el centre de Barcelona i perquè així la iniciativa seria més familiar.

Per amor a l'art

I la gent que ve, és del barri o de tot Barcelona en general?

Doncs hi ha una mica de tot. Sobretot hem funcionat molt amb el boca orella. Aquest és un espai que a tothom li agrada i la gent ho anava dient a amics i coneguts. A poc a poc, la gent que acostuma a venir és la mateixa i es crea un clima molt bo. A part, amb el Facebook i la pàgina web també hem captat una mica més de públic, tot i que tampoc és la nostra gran prioritat. Perquè volem que sigui una cosa a petita escala, no pas multitudinària.

... I és que la gent del barri agraeix molt iniciatives com aquesta, amb més caliu podríem dir. En general, creuen que hi ha pocs projectes com aquest, de ciutadans dirigits directament a ciutadans. Aquí tens jazz, rumba, exposicions, poesia...

En falten més?

Creiem que sí. Sobretot propostes de cultura independent. Sí que hi ha un parell de llocs, com la Farinera del Clot o Can Felipa, però aquests organitzen propostes culturals de caràcter municipal. Iniciatives com aquestes no n'hi ha gairebé.

Què aporta, doncs, Ulls Blaus al barri?

És un espai obert a la cultura. Hi ha molta gent amb immenses ganes, disposats a participar i fer activitats. Molts són del barri, com la Dolores Arriaga, que ara exposa els seus quadres. També hi ha molta gent disposada a no haver de pagar gaire per gaudir d'un bon espectacle. És una cosa molt popular. Si no tens diners, no cal que et prenguis una cervesa. No cal. És un punt de reunió, d'intercanvi i per compartir.

I tot s'ha truncat de sobte el divendres dia 8 de febrer.

Sí. Quan ja estàvem plegant, de sobte va arribar la policia. Nosaltres ja feia un quant temps que demanàvem silenci a la gent, que al sortir no molestessin els veïns que viuen a prop. Però això és molt difícil de controlar. Vam fer tots els possibles: enviàvem correus als socis, ho vam publicar a Facebook, també amb cartells a fora. Però divendres algun veï es devia queixar. Nosaltres tenim tots els papers en regla, però no llicència. I és que som una associació sense ànim de lucre i no cobrem res. Tot i això, entenem que si fem música ens puguin demanar un permís especial, una reforma.

Perquè aquest lloc no està adequat a aquestes normes.

Tot això implica grans reformes, suposo.

Ens demanen o que canviem d'activitats o que condicionem el local, però no podem fer-nos-en càrrec. Ara la qüestió és si podem reinventar-nos i fer activitats que no requereixin aquest permís. De moment, hem parat l'activitat i no continuarem perquè tot això per a nosaltres és un hobby. Per amor a l'art. Hem posat molt temps, amor i esforç en aquest projecte. Però més diners ja no hi podem invertir.

Hi ha alguna alternativa?

Tenim molt clar que el nostre objectiu és l'autogestió. Treballem amb un gran somriure, fent activitats gratuïtes per a tothom. Estem pensant alternatives viables, com per exemple, activitats de tarda, durant el cap de setmana. Ens trobem en un procés de canvi, però el que tenim molt clar és que no volem canviar el caràcter social que tenim. No calen gaires diners per poder gaudir de l'art.

Maria Gràcia Larrérgola

Volem treure del calaix tot allò relacionat amb l'art, volem que sigui un aparador de la cultura més popular

Tenim molt clar que el nostre objectiu és l'autogestió. Treballem amb un gran somriure, fent activitats gratuïtes per a tothom

L'Associació de Veïns i Veïnes a les xarxes socials

L'AVV del Poblenou està impulsant noves vies de comunicació i difusió de les seves activitats. És per això que hem creat una pàgina a Facebook (Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou) i hem creat un perfil de Twitter (@PoblenouAVV). Si participeu habitualment en aquestes

xarxes socials us proposem que ens seguiu i que ajudeu a difondre aquestes dues noves eines de comunicació. Esperem que siguin eines útils per participar en la tasca de la nostra entitat i que us permetin conèixer molta més informació sobre el nostre barri.

Ara toca reinventar-se

HISTÒRIES DE LA PUTA CRISI 11 (al Poblenou)

Sona el despertador a les vuit i la Berta prepara el Joel per anar a escola. El Pere fa estona que ha sortit i ara deu estar carregant i descarregant camions tot el sant dia. El Joel abraça la mama i puja corrents les escales cap a la classe de les Marietes. La Berta li desitja un bon dia i torna cap a casa. Ha de fer un munt de coses, però el cos i la ment li demanen dormir. S'ho repensa uns minuts: fer la bugada, classificar factures, cuinar o endreçar les disfresses del Carnestoltes que el nen ha gaudit aquests dies. Ja ho farà. Ja tindrà temps després, d'exercir de mestressa de casa.

Apaga el llum i es fica al llit. Només allà troba refugi. Recargolada sobre el matalàs, els ulls tancats, a bon resguard entre els llençols.

Però sona el telèfon interrompent la quietud. La seva amiga Xènia, sempre alerta.

—Què fas Berta? No deus pas estar dormint?

—Ho intentava.

—No et trobes bé?

—He dormit poc.

—Això ho dius sempre últimament.

—Potser estic cansada.

—Són temps de crisi, però no és la fi del món. Ara toca reinventar-se.

—Potser dormint em reinvento.

—No passaràs de cuc a papallona en el capoll dels teus llençols. Surt al carrer i no tinguis por.

Potser té raó la Xènia. Potser la Berta hauria de sortir i respirar aire fresc. Potser podria passejar-se amunt i avall a la recerca d'oportunitats. Ningú no vindrà a picar a la porta. Però ella torna al llit, sense forces per a la lluita activa. I dorm unes quantes hores.

Quan es desperta s'asseu davant l'ordinador. S'inscriu en una oferta per fer de perruquera i ja s'imagina tallant cabells tisores en mà. S'inscriu en una oferta per fer de carnissera i ja s'imagina entre bistecs. S'inscriu en una oferta per fer de comptable i ja s'imagina fent números.

Al vespre el Pere arriba a casa i comenta que a la feina la cosa no pinta bé. Corren rumors d'acomiadaments.

—No t'amoïnis. Tot plegat és una merda, però obrirem nous camins.

—Ah sí? I com, ho has pensat? —pregunta el Pere.

—Faré de perruquera.

—Però si no et pentines ni a tu mateixa...

—Doncs faré de carnissera.

—Però si et vols fer vegetariana...

—Faré de comptable.

—Però si tu ets de lletres.

—Tens raó, però si m'ho proposo puc aconseguir el que calgui.

—Has parlat amb la Xènia —endevina el Pere.

—Ara toca reinventar-se —respon la Berta.

—A tu et van inventar fa quaranta anys.

—El mirall m'ho recorda cada dia, gràcies. Però no parlo d'això. Vivim com esclaus, però som lliures.

—Si de debò ets lliure i vols reinventar-te, agafa les maletes i toquem el dos. Si tens pebrots.

Elena Marzo

www.elena-marzo.blogspot.com

Aigua de Barcelona, qualitat garantida

Aigües de Barcelona és la primera companyia d'aigua al món que ha obtingut la certificació internacional ISO 22000, de control de qualitat alimentària, per la gestió d'un gran sistema d'abastament.

Aigües de Barcelona s'anticipa a les exigències normatives del futur amb l'homologació dels processos de producció i distribució d'aigua urbana, d'acord amb els criteris aplicables a la indústria alimentària.

Si voleu saber més sobre aquesta certificació o sobre la qualitat de l'aigua de Barcelona, entreu a

www.aiguesdebarcelona.cat

Tens un **Hort Urbà** o en vols tenir un? Tenim el que necessites...

- Llavors • Taules de cultiu
- Substrats i adobs orgànics
- Fertilitzants ecològics
- Testos i eines de cultiu
- Control de plagues
- Armaris de cultiu interior
- Mini hivernacles Ecològic i sostenible. Vine a visitar-nos!

PLANET HEMP GROWSHOP
Castella 15-17 · 08018 · Poblenou
Barcelona · Tel. 93 4982192
www.shop.planethempgrow.com
info@planethempgrow.com

 E.M.
CORRECCION I REDACCIÓ

Corrección/Redacción Textos
Redacción (informes, publicidad...)
Corrección ortotipográfica y estilo
Contenidos web - Blogs
Textos Literarios
Reescritura y Transcripción

ELENA MARZO
670 80 71 74
www.marzo@gmail.com
www.elena-marzo.blogspot.com

Pere IV i Oliva Artés

El carrer Pere IV, un dels grans eixos urbans del Poblenou, es troba a l'espera del pla de revitalització urbana encarregat fa més d'un any per la Comissió d'Urbanisme de l'Ajuntament. Aquest Pla contempla la transformació íntegra de l'antiga carretera en tot el seu recorregut pel Poblenou des del carrer Zamora, tocant a la via del tren, fins a la rambla Prim, ja al barri veí del Besòs. Definirà els nous usos viaris i l'adequació de les voreres, el mobiliari urbà, l'arbrat, etc. Es tracta de retornar vitalitat cívica i urbana a una de les zones més abandonades i degradades del barri. L'Ajuntament ha iniciat un procés de participació que en les properes setmanes hauria d'obrir espais de consulta, convocant entitats del barri i veïns que puguin aportar idees. L'obra ha de començar abans d'acabar aquest mandat municipal, completant algun dels seus trams, que amb tota probabilitat serà el tram central al voltant de la Rambla.

Junt amb la transformació del carrer, la revitalització de Pere IV depèn en bona mesura de l'impuls que es doni als equipaments que hi ha al llarg del seu traçat com Oliva Artés, La Pau i Justícia, i La Escocesa, entre altres. També dependrà de la redefinició de l'espai que travessa el Parc del Centre. Caldrà veure si els responsables d'Urbanisme són sensibles a la petició d'obrir novament el carrer, avui interromput pel parc. Força col·lectius del Poblenou i de la ciutat es van oposar ja en el seu dia a l'emmurallament d'aquest parc, que entre altres problemes ha comportat que el carrer Pere IV quedi a la pràctica sense vida en el tram que va des de Bac de Roda fins al Besòs. Tornar a convertir Pere

IV en el "carrer major" del Poblenou dependrà en bona mesura de la decisió d'enderrocar almenys parcialment els murs que segresten el Parc i tot el que l'envolta.

Un altre dels elements clau de la transformació de Pere IV és la posada en marxa dels equipaments previstos a Oliva Artés i a la Pau i Justícia. Aquest darrer edifici històric situat a l'enclavament conegut com els Quatre Cantons serà la seu de la companyia de teatre La Sala Beckett. A l'espera d'obtenir finançament per rehabilitar l'edifici que acollirà dues sales de teatre, l'obrador, és a dir, els espais d'assaig i d'escola de teatre, i altres espais de gestió, restauració, etc., la Beckett trasllada ja parcialment algunes de les seves instal·lacions per començar a fer-hi activitats. Pel que fa a Oliva Artés, s'estan finalitzant les obres d'estructura de les naus i la coberta de l'edifici. La incògnita, que inquieta les entitats del Poblenou, és si tan bon punt acabin aquestes obres (abans de l'estiu) el Museu d'Història de Barcelona (MUHBA) podrà ja iniciar algunes activitats que permetin començar a dinamitzar la zona. Responsables de diverses entitats del barri van comunicar ja fa uns mesos al regidor de Cultura Jaume Ciurana que el barri no només no renuncia a tenir aquesta seu del MUHBA al Poblenou sinó que vol començar a generar activitats en complicitat amb el que ha de ser l'epicentre explicatiu de la ciutat industrial. Oliva Artés és, doncs, una peça imprescindible per entendre i explicar el patrimoni industrial del Poblenou i de la ciutat.

Redacció

La fortor del clavegueram del Poblenou, causes i solucions

Al consell de Barri celebrat el 27 de febrer s'expliquen les causes de la pudor i les solucions ideades pels tècnics de l'Ajuntament per resoldre un problema que preocupa els veïns del Poblenou des de fa anys

Les males olors emeses pel clavegueram del Poblenou, segons el parer de molts veïns i veïnes, formen part del mapa olfatiu del barri. L'origen del tuf que impregnava diverses zones al voltant de Bac de Roda o de Pere IV és incert, i ho continua sent; durant anys s'havia dit que la pudor indicava un canvi de pressió atmosfèrica, que presagiava aiguats i tempestes; també s'havia pensat que la mala olor era provocada per la manca de pluges, que feia que les clavegueres anessin més seques i com a conseqüència despreguessin una fortor més intensa.

La Laura i la Pilar, veïnes del barri des de petites: "Aquest barri sempre s'ha caracteritzat per la mescla de pudors. Durant anys el fum de les fàbriques i les males olors emeses pels productes químics de les indústries havien dissimulat la pudor de les clavegueres, que sempre hi ha estat. Possiblement pel fet que algunes zones del Poblenou estan per sota del nivell del mar; de petites quan plovia es feien grans bassals que duraven setmanes i provocaven males olors i insalubritat."

Des de fa uns quants mesos, l'Ajuntament ha decidit plantar cara d'una vegada al problema que tant afecta els veïns i els comerciants del barri. El pla de xoc que fa alguns mesos que està en marxa té l'objectiu de fer una "neteja en profunditat" del clavegueram del Poblenou, tal com va explicar Eduard Freixedes, regidor del districte de Sant Martí, en un consell de Barri celebrat a Can Sadrigas.

Durant el consell monotemàtic sobre la neteja i les pudors del clavegueram, Josep Garriga, tècnic del cicle de l'aigua de l'Ajuntament de Barcelona va explicar que durant setmanes s'ha realitzat controls en més de 300 embornals (les reixes de les clavegueres que trobem a les voreres) per detectar quines desprenien més pudor i quin n'era l'origen. Finalment, s'ha descobert que la mala olor que surt d'un embornal pot ser provocada per un embús en un punt de la claveguera tres carrers enllà.

Per resoldre el problema, l'Ajuntament ha realitzat un pla de xoc que ha mobilitat durant molts dies diversos camions de neteja hidràulica o d'aspiració per treure de soca-rel qualsevol tipus de sediment o residu que dificultés la correcta circulació de les aigües pel clavegueram.

El més inquietant de tot plegat és, sens dubte, el fet que els tècnics que baixaven al subsòl han trobat restes de ciment i formigó abocades per les formigoneres que van construir diverses promocions de pisos al barri. Preguntat per un redactor de la revista *El Poblenou*, el regidor del districte va reconèixer que tenien "sospites ben fonamentades" de la culpabilitat d'algunes promotores, però que sense proves no podien fer-hi res.

Aquesta revista va poder parlar amb un tècnic de formigonera que ha treballat durant anys en obres pel barri, i va negar absolutament que ni ell ni els seus companys haguessin abocat mai restes de formigó al clavegueram.

Miquel Vera Ligeró

HUB les Glòries

Recentment s'han obert al públic els espais exteriors que envolten l'edifici HUB a la plaça de les Glòries. Aquest edifici, de dimensions desafortunades i que ha tingut un cost de 100 milions d'euros, una despesa que no s'adiu amb les restriccions econòmiques del moment, serà la primera pedra de la transformació de la plaça de les

Glòries. Com sol ser habitual en aquesta part de la ciutat, el primer que es construeix és allò menys urgent, mentre que altres equipaments com una biblioteca, un ambulatori, un centre social, o bé simplement l'ordenació viària d'aquest important centre urbà que és la plaça de les Glòries, resten per fer. Sigui com sigui, les Glòries ja tenen un inquilí, que

encara no se sap ben bé qui serà. El proper, seran els Encants, ara en construcció. El que costa encara d'imaginar és si tots aquests elements faran una plaça. Aquest és el repte perquè encara mai cap transformació ha aconseguit materialitzar la plaça dibuixada per Ildefons Cerdà.

Redacció

El asesoramiento personal y profesional que necesita

Derecho Administrativo
Derecho Civil
Derecho Laboral
Derecho Mercantil
Asesoramiento fiscal y contable
Gestión de Patrimonios Inmobiliarios

Consúltenos sin compromiso

C/ Lull, 321-329 (Edificio CINC) · 08019 Barcelona
tel. +34 93 553 07 68 · info@diagonalmarabogados.com

un projecte de qualitat fet realitat

H A B I T A T G E S P R O T E G I T S A L P O B L E N O U